

N:o 41.

Ank. till Riksd. kansli den 1 april 1889, kl. 3 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse af 32 § 1 mom. i förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871.

Kongl. Maj:t har den 8 sistlidne mars till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition (n:o 29):

»Med hänvisning till hvad bifogade utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden för denna dag innehåller, vill Kongl. Maj:t i nåder inhemta Riksdagens yttrande öfver följande förslag till

Förordning

angående ändrad lydelse af 32 § 1 mom. i förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871.

Härigenom förordnas, att 32 § 1 mom. i förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871 skall hafva följande ändrade lydelse:

Ersättning eller understöd af staten enligt 29, 30 och 31 §§ sökes af vederbörande fattigvårdsstyrelse hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande för hvarje år inom januari månads utgång det påföljande året; och åligger Kongl. Maj:ts befallningshafvande att granska de ansökningar, som inkommit, och före den 15 nästföljande mars dem jemte eget utlåtande till Kongl. Maj:t insända.

Har fattigvård enligt 1 § lemnats åt någon, som icke är svensk eller norsk medborgare, och åstundas härför ersättning af staten, skall fattigvårdsstyrelsen dessutom, med öfverlemnande af tillgängliga handlingar,

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 7 Saml. 23 Häft.

helst hufvudskrift, rörande den nödställdes person, födelseort och hemortsrätt jemte de öfriga upplysningar, hvilka genom förhör med honom eller annorledes kunna erhållas angående berörda omständigheter och den tid, som förflutit, sedan han lemnade sitt hemland, inom en månad efter den dag, då fattigvården beviljades, hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande göra framställning om den ifrågavarande personens hemsändande. Försittes nyssnämnda tid, skall rätt till ersättning för fattigvård, som lemnas derefter och intill dess framställningen göres, anses förfallen. I fall, der det icke enligt särskilda bestämmelser tillkommer Kongl. Maj:ts befallningshafvande att afgöra hemsändningsfrågan, skall densamma underställas Kongl. Maj:ts pröfning.»

Denna proposition har af båda kamrarne hänvisats till lagutskottet.

Till en början får utskottet erinra, att de af statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet i det propositionen bilagda anförande till statsrådsprotokollet omförmälda deklarationer mellan Sverige och Danmark angående ettdera rikets undersåtar, hvilka i det andra riket komma i behof af fattigvård, finnas införda i svensk författningssamling 1888, n:o 35, sid. 1.

Mot det genom ifrågavarande proposition framlagda författningsförslaget har utskottet icke funnit något att anmärka; men då detsamma, enligt utskottets åsigt, är af beskaffenhet, att Riksdagen eger att derom med Kongl. Maj:t besluta, hemställer utskottet,

att Riksdagen ville, i anledning af Kongl. Maj:ts förevarande proposition, för sin del antaga det framlagda förslaget till förordning angående ändrad lydelse af 32 § 1 mom. i förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871, sådant samma förslag enligt propositionen lyder.

Stockholm den 1 april 1889.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
